

Procentstykket, men som troe, at de, naar de faae det vedtaget, saa skulde faae indført Forandringer i Maskineriet, saa at de blive af med de i Lovforslaget omtalte Mænd, der vilde foranledige store Udgifter — jeg skal saaledes f. Ex. nævne Overstattecommissionerne, der jo vilde virke besværende for Communalbestyrelserne og for Rigningscommissionerne —, men jeg vil gjøre disse Medlemmer opmærksomme paa, at de, naar de have fulgt denne Sags Forhandling her i Thinget, maae kunne indsee, at de snarere kunne faae et endnu kostbarere Maskineri, og at de ikke bør gjøre sig den ringeste Forventning om at opnaae nogen Forandring i Retning af større Myndighed for de underordnede Communalbestyrelser eller af Besparelser. Det er ikke alene i dette Thing, at det er blevet udtalt, at det ikke lader sig gjøre, men det er ogsaa blevet udtalt i den Folkethingsbetænkning fra 1865 eller 1866, der blev afgiven over et tidligere Krigsskatslovsforslag, hvori det med Hensyn til Procentstykket udtrykkeligt hedder, at Communalbestyrelserne ikke vilde have hverken Evne eller Villie til at finde Skatteindtægten, og at Regjeringen saa maa komme med sine Embedsmænd, og at disse maae være høit lønede og have Sikkerhed for at blive i Bestillingen i længere Tid. Denne Betænkning har den ærede nuværende Finanzminister været med at underskrive. Dersom der allsaa er Noget, der i dette Dieblif skulde have ifinde at stemme for Procentstykket, idet han troer, at der, naar det er blevet vedtaget, saa skal see Forandringer deri i nogen af de to af mig nævnte Retninger, saa vil han sikkert blive stoffet. — Jeg skal hermed slutte.

Ordføreren: Det paaligger mig at sige et Par Ord om de Forslag, hvorom jeg endnu aldeles ikke har havt Leilighed til at udtale mig, fordi nemlig selve de vedkommende Forslagsstillere ikke havde hittet sig om dem. — Der foreligger saaledes et Underændringsforslag fra et æret sjenst Medlem (W. Petersen). Der har under de temmelig forcerede Forhandlinger ikke været Leilighed for Udvalget til at faae en formelig Samtale om dette Forslag, men jeg siger ligesom Finanzministeren, at jeg ikke i dette Dieblif sees, at der kan gjøres no-

gen Indvending imod samme. — Der foreligger dernæst under IV. i Betænkningen et andet Forslag fra flere ærede Medlemmer af Udvalget, som gaaer ud paa at opstille andre Regler med Hensyn til den Mærsettelse af Skatten, som bør finde Sted i visse Tilfælde. Ogsaa med Hensyn til dette Forslag kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Finanzminister derom har sagt. Jeg skal nemlig fremhæve det ene Moment — Tiden er knap, og jeg skal derfor indskrænke mig til dette —, som Forslagsstillerens Ordfører (Brinck-Seibelin) var oprigtig nok til reent ud at bekjende, at det lider af en Usuldstændighed, forsaavidt som det nødvendigheds ogsaa maaatte være gaaet ud paa en Forhøielse af den Procent, hvormed Skatten skal udredes. Deri, mener jeg, ligger allerede et tilstrækkeligt Fingerpeg til at vise, at man ikke kan gaae ind paa det; paa samme Tid maa jeg sige, at jeg ikke kan ansee de for Forslaget anførte Grunde for at være fyldestgjørende, idet jeg dog skal indskrænke mig til kun at sige dette, da jeg ikke troer, at Thinget ønsker en udførlig Udvikling deraf i dette sildige Dieblif. — Dernæst foreligger der et Forslag fra en æret Kjøbenhavnst Collega (Melchior), om hvilket jeg ikke kan Andet end sige, at det er et nyt, men ret mærkeligt Vidnesbyrd om, hvorlidet man kjender sig selv. Det ærede Medlem har fremstillet sig som en stor Ven af en Indkomsskat, som Den, der i høi Grad nærer Kjærlighed til den. Jeg kan ikke nægte, at jeg, da jeg saae dette Forslag af en Mand, der har udtalt sig saaledes, kom til at tænke paa en gammel Beretning, som ærede Medlemmer maastee ville erindre, om en Digter, som var meget hurtig i sine Indtryk, og som, efterat han havde seet en Mand i ganske kort Tid, pludseligt gik hen til ham og spurgte ham, om han vilde være hans Ven, hvorpaa denne noget overrasket svarede: Ja, — ja, men paa Afstand. Det forekommer mig, at dette Forslag vidner om en saadan „Kjærlighed paa Afstand“; den æstede Gjenstand ønskes holdt langt borte. Det, som det ærede Medlem viger tilbage for, hører dog sandelig just med til en Indkomsskats Conseqventer. Menneffene ere nu engang saaledes — det kan ikke nytte her at ville benægte dette —, at